

Risavika

Helhetlig risikostyring i områder med forhøyet risiko

Rapport – Kortversjon
November 2015

Sola kommune

Direktoratet for
samfunnsikkerhet
og beredskap

Forsidefoto: Per Ivar Birkeland/Birken & Co

Forord

Risavika er en av Norges største havner og er et regionalt, nasjonalt og internasjonalt logistikknutepunkt. Området er preget av aktiviteter knyttet til offshore-virksomheten i Nordsjøen. Mange av virksomhetene håndterer farlige stoffer eller farlig avfall og det er stor aktivitet knyttet til transport av farlig gods både på land og på sjø.

Med utgangspunkt i sine ulike myndighetsroller har Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), Rogaland brann og redning IKS (RBR) og Sola kommune hatt et behov for mer kunnskap om Risavika og aktivitetene som pågår der.

I 2013 besluttet DSB, RBR og Sola kommune å igangsette en kartlegging og gjennomgang av risiko- og sikkerhetsmessige forhold i Risavika. Arbeidet har bidratt til å gi aktørene en bedre felles forståelse av sikkerhetsutfordringene i området og et bedre beslutningsgrunnlag i arbeidet med forebygging og beredskap.

Prosjektet har fokusert på risikoforhold som kan berøre flere virksomheter, omgivelser, tredjeperson og der det kan oppstå samordningsutfordringer i grenseflater mellom ulike virksomheter og myndighetsregimer.

I arbeidet med utredningen har det vært god dialog og medvirkning fra private og offentlige aktører.

Rapporten gir anbefalinger om forbedringstiltak til virksomhetene, til

kommunalt nivå, herunder brannvesen og havn, og til statlige myndigheter.

Rapporten er ment som et grunnlag for alle berørte aktører i det viktige arbeidet med å sikre en helhetlig risikostyring i Risavika. Det er de enkelte aktørers ansvar å følge opp innenfor sine områder. DSB, RBR og Sola kommune vil innenfor sine ansvarsområder ha en sentrale rolle for å sikre oppfølging av rapportens anbefalinger.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap

Sola kommune

Rogaland brann og redning IKS

---

1. Erfaringer

Sitater fra styringsgruppen

Avdelingsdirektør DSB Torill F. Tandberg:

“Områder som Risavika vil aldri kunne bli risikofrie og det er derfor viktig å ha fokus på å identifisere og implementere risikoreducerende tiltak. Rapporten er et svært nyttig verktøy for DSB for å få mer kunnskap om hvilke utfordringer og muligheter som finnes for å styre risiko i slike områder, slik at risiko kan bli redusert til et nivå som med rimelighet kan oppnås.

Det påhviler alle aktørene å følge opp at sikkerheten ivaretas innenfor egen virksomhet. For virksomheter som ligger tett på hverandre vil det å ivareta sikkerheten i mange tilfeller måtte innebære et samarbeid med nabovirksomhetene.

Problemstillingene som beskrives i rapporten er svært relevant for tilsvarende områder i Norge.”

Assisterende fylkesberedskapssjef Gry Evensen:

“Risavika er et komplekst område. Innenfor et avgrenset areal finner vi store og små virksomheter som er viktige for regionen. Noen av virksomhetene har potensial for ulykker som kan ramme liv og helse hos personer utenfor eget område og/eller skade miljøet ved akutt forurensing. Området er delvis omkranset av boliger, skoler og landbruksområder. Dette har i flere år medført uro, usikkerhet og engasjement både hos beboere i naboerområder, virksomhetene i området, nødetater og hos politikere.

Arbeidet i prosjektet har tilført alle deltakerne bedre innsikt i de utfordringene og den risikoen et slik område representerer. Denne kunnskapen vil være til stor nytte i det videre arbeidet for både tilsynsorganer og beredskapsaktører. Fylkesmannen ønsker å bidra i oppfølgingen av rapporten.”

Rådmann i Sola kommune Ingrid Nordbø:

“Det hadde ikke vært mulig å danne seg et så detaljert bilde av Risavika uten dette samarbeidet på tvers. Vi har fått bedre innsikt i hverandres myndighetsroller, og har avdekket hvor rollene er komplementære, og hvor det er gråsoner.

I tillegg til kunnskap om selve området, har prosjektet gitt oss grundig innsikt i et relativt komplisert beslutningssystem for virksomheter med risikopotensial.

Prosjektet vil føre til endringer i rutiner, og trolig også regelverksendringer.

Samarbeidet med virksomhetene i Risavika har vist oss at det er stort engasjement for sikkerhet og beredskap blant aktørene i området. Dette gir et godt utgangspunkt for videre arbeid.”

Brann- og redningssjef Henry Ove Berg:

“Risavikaprojektet ble startet som ett av flere tiltak etter risikoanalysen for brannvesenet fra 2012, som ble gjennomført i våre eierkommuner. Her var det to hovedutfordringer som pekte seg ut, nemlig Risavika og tunnelberedskapen. Risavikaprojektet anbefaler forskjellige tiltak det skal jobbes videre med. Det gjelder både regelverksendringer, samspillsoner og praktiske forhold. Så lenge det er industri i Risavika må vi ha fokus på beredskapsutvikling, risiko, øvelse og trening.”

2. Bakgrunn for prosjektet

Direktoratet for Samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) har i samarbeid med Rogaland brann og redning (RBR) og Sola kommune gjennomgått risiko og sikkerhetsmessige forhold i Risavika.

Bakgrunnen for gjennomgangen var et behov for en samlet vurdering av hvordan sikkerheten i området blir ivaretatt, og for å identifisere eventuelle behov for forbedringer og nye sikkerhetstiltak.

Risavika er et område der mange virksomheter er samlet på et begrenset areal, og hvor det ved flere av virksomhetene kan inntreffe hendelser som kan føre til store ulykker. Risavika er et regionalt, nasjonalt og internasjonalt logistikk-knutepunkt, og har en av Norges største havner. Området er også et knutepunkt for transport av farlig gods på vei.

Målsettingen har vært at prosjektet skal:

- gi økt kunnskap om risiko og sikkerhetsmessige forhold i Risavika
- bidra til en felles forståelse av sikkerhetsutfordringene blant berørte aktører
- bidra til et bedre beslutningsgrunnlag i arbeidet med forebygging og beredskap for virksomhetene i området og relevante myndigheter
- bidra til at det blir identifisert tiltak for å forebygge uønskede hendelser og sikre helhetlig beredskap
- bidra til samarbeid og samordning av sikkerhetsarbeidet blant virksomhetene i Risavika
- bidra til bedre samvirke mellom ulike offentlige myndigheter og berørte aktører med hensyn til videre planlegging av området
- bidra til å gi befolkningen i området informasjon om de sikkerhetsmessige forholdene i Risavika

---

Prosjektet har hatt hovedfokus på risiko-forhold som kan berøre flere virksomheter, omgivelser, tredjeperson og der det kan oppstå samordningsutfordringer mellom ulike virksomheter og myndighetsregimer. Risikofaktorer som i første rekke berører spesifikke forhold hos den enkelte virksomhet/risikoprodusent er i mindre grad behandlet.

Rapporten ser spesielt på risikoforhold knyttet til håndtering av farlig stoff og farlig avfall, farlig gods på terminaler og risiko knyttet til skipsaktivitet i havnebassenget. Industrivernpliktige virksomheter og særskilte brannobjekter har også vært vurdert. Det er risiko knyttet til personskade/død som står sentralt, og utredningen har ikke sett på forhold som utelukkende har en miljøkonsekvens.

Rapporten er ingen ny risikoanalyse for Risavika. Det er imidlertid gjort en vurdering av omfang og innhold i de risikoanalysene som allerede foreligger.

Gjennomgangen av Risavikaområdet viser et sammensatt bilde både når det gjelder aktiviteter, aktører og ansvarsforhold. Det eksisterte i utgangspunktet ingen samlet oversikt over virksomhetene i området og den aktivitet som foregår på stedet. Ingen enkelt aktør har noe definert ansvar for å holde oversikt og området er stadig i endring. Arbeidet med å få oversikt har i seg selv vært utfordrende.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB)

er regulerings- og tilsynsmyndighet etter flere lover med underliggende forskrifter, og har et koordineringsansvar for arbeidet med samfunnssikkerhet og beredskap på sivil side.

Rogaland brann og redning IKS (RBR) har beredskapsansvaret ved akutte hendelser og gjennomfører brann- og ulykkesforebyggende aktiviteter.

Brann- og redningstjenesten er en viktig ressurs i kommunens ivaretagelse av beredskapsplikten, og er også sentrale i den lokale og regionale beredskapen ved akutt forurensing.

Sola kommune har ulike oppgaver som skal bidra til å ivareta innbyggernes helse og sikkerhet. Kommunen skal blant annet utarbeide en beredskapsplan basert på en vurdering av risiko og sårbarhet. Kommunen skal også ivareta samfunnssikkerhet og beredskap i arealplanleggingen, blant annet basert på analyser av risiko og sårbarhet for de arealene som behandles i reguleringsplaner.

Samlet har gjennomgangen avdekket følgende behov:

- et behov for å sikre en kontinuerlig oppdatering av aktører med risikofylt aktivitet i området
- et behov for bedre gjensidig kjennskap mellom virksomheter
- et behov for å klargjøre ansvarsforhold for deler av og/eller hele området, som kan bidra til en mer samordnet og helhetlig risikostyring
- klargjøring blant myndighetene av hvordan ansvaret er fordelt, og sikre at man har tilstrekkelig innsikt i andre myndigheters ansvarsområder
- en bedre koordinert saksbehandling mellom kommunen og statlige fagmyndigheter
- klargjøring og styrking av rettslige virkemidler som kan gi et tydeligere hjemmelsgrunnlag for tiltak

3. Funn, vurderinger og anbefalinger

Rapportens anbefalinger retter seg mot virksomheter lokalisert i Risavika og mot kommunale og statlige myndigheter. Anbefalingene er forankret i eksisterende regelverk, men peker også mer generelt på behovet for å klargjøre plikter i områder med forhøyet risiko.

Virksomhetene i området – funn, vurderinger og anbefalinger

Det er et stort antall virksomheter i Risavika-området, men ikke alle har aktiviteter eller håndterer stoffer som anses som spesielt risikofylte. Ansvar for internkontroll og styring av risiko er i utgangspunktet lagt til den enkelte virksomheten. Det er etablert et samarbeidsutvalg mellom kaioperatørene basert på frivillig medvirkning, men utover dette er det et begrenset samarbeid om sikkerhet mellom virksomhetene.

Funnene viser at samarbeid om sikkerhet og beredskap på virksomhetsnivå i dag stort sett

er basert på frivillig initiativ og samarbeid. Ingen aktør har eller tar noe klart ansvar for andre områder enn sine egne. Det finnes et samarbeidsutvalg mellom kaioperatører basert på frivillig medvirkning. Virksomhetene uttrykker selv et behov for bedre samarbeid om både forebyggende og beredskapsmessige tiltak.

Gjennomgangen av risikoforhold i Risavika er i hovedsak basert på innsendte risikoanalyser og annen dokumentasjon fra utvalgte virksomheter. Hovedfunnet er at det mangler klargjøring av konsekvenser ved ulike hendelser som kan skje, særlig konsekvenser som kan berøre virksomhetens omgivelser. Når det gjelder LNG-anlegget har dette vært særskilt vurdert. For dette anlegget er det ikke avdekket noe behov for ytterligere analyse av risiko for omgivelsene (tredjeperson), men det kan likevel være behov for en klarere beskrivelse av definerte hendelser og hvilke konsekvenser disse kan ha.

- Virksomhetene bør forbedre arbeidet med risikovurderinger slik at risikobildet i nærmere definerte områder og i Risavika som helhet kan gi et godt kunnskapsgrunnlag for å koordinere sikkerhetstiltak. Risikovurderingene bør i større grad inkludere virksomhetenes omgivelser, beskrive konsekvenser av mulige hendelser tydeligere, ha tilstrekkelig godt kunnskapsgrunnlag, og benytte anerkjent metodikk.
- Med utgangspunkt i risikovurderingene må nødvendige forebyggende og beredskapsmessige tiltak gjennomføres med vekt på tiltak som krever samordning mellom flere virksomheter.
- Virksomhetene bør med utgangspunkt i sine risikoanalyser vurdere hvilke forhold som bør formidles til kommunen, slik at kommunen kan integrere dette i sine ROS-analyser og i vurderinger av tiltaksbehov.
- Virksomhetene må være tydelige på egne beredskapskapasiteter og behov, og i fellesskap gjennomføre en beredskapsanalyse for hele området. Analysen må ta utgangspunkt i virksomhetenes samlede risiko. Det bør være et samarbeid som sikrer en beredskap for alle virksomheter i området.
- Nabovirksomhetene bør i større grad utveksle kontaktopplysninger og annen informasjon som grunnlag for gjensidig varslings og tiltak ved hendelser. Områdevis beredskapsfellesskap bør vurderes for kunnskapsutveksling, gjennomføring av øvelser og bedre utnyttelse av beredskapsressurser.
- Samarbeidet med nødetatene bør styrkes slik at gjensidige forventninger ved hendelser er mest mulig avklart, og slik at den samlede beredskapskapasiteten er tilstrekkelig og kjent for de som skal bidra. Behovet for særskilt beredskapsutstyr i området bør vurderes. Virksomhetene må gjøre nødetatene kjent med risikofaktorer av betydning for håndtering av eventuelle hendelser.
- Det anbefales å etablere et sikkerhets- og beredskapsforum i Risavika som kan være en fast møteplass der alle virksomhetene, samt kommunen og brann- og redningstjenesten, inviteres til å delta.
- Virksomheter med høy risiko og sentrale aktører i området (som havnemyndigheter og baseaktører) bør ta et særlig ansvar for å følge opp rapportens anbefalinger.

Kommunen og kommunale myndigheter – funn, vurderinger og anbefalinger

Kommunen har en sentral rolle når det gjelder beslutningsprosesser knyttet til plan- og bygningsloven. Som plan og bygningsmyndighet vedtar kommunen overordnede arealplaner som kommuneplan og kommunedelplan. Gjennom reguleringsplaner regulerer kommunen bruk av arealer ved hjelp av arealformål med bestemmelser. Som planmyndighet vil kommunen kunne vurdere relativt fritt hva som er hensiktsmessig arealbruk på kommunedelplan og reguleringsplanstadiet. Når en reguleringsplan for området er vedtatt, er kommunens handlingsrom begrenset av reguleringsplanen med bestemmelser. Ved bruk av planbestemmelser spesielt rettet mot risiko og beredskapsforhold, kan oppfølging av endringer og nye tiltak sikres også etter at plan er vedtatt.

Den mest dekkende risikovurderingen av hele Risavikaområdet ble laget i forbindelse med arbeidet med kommunedelplanen i 2009. Kommunen skal også gjennomføre en helhetlig risiko- og sårbarhetsanalyse etter krav i sivilbeskyttelsesloven. Erfaring viser imidlertid at denne vil være for lite detaljert til å sikre tilstrekkelig vurdering av denne type områder, og kommunens helhetlige risiko- og sårbarhetsanalyse gir ikke detaljkunnskap om risiko i Risavika. Kommunen har også svake virkemidler etter denne lovgivningen når det gjelder å forplikte andre aktører til å medvirke

i vurdering av risiko og sårbarhet eller i gjennomføring av risikoreduserende tiltak.

Gjennomgangen har avdekket en omfattende kontakt mellom kommunen og befolkningen, men samtidig også mangler når det gjelder graden av systematikk og kvalitet i arbeidet med risikokommunikasjon. Det foreligger i liten grad klare forventninger og føringer for kommunens arbeid med risikokommunikasjon i dagens lovgivning.

RBR har en sentral rolle både når det gjelder forebyggende brannvern og beredskap, og er den myndigheten som gjennomfører flest tilsyn med virksomhetene i området. RBR har i liten grad gjennomført egne tilsyn med fokus på forskrift om håndtering av farlig stoff, som blant annet krever at både intern og ekstern risiko skal vurderes og at nabovirksomheter skal samordne sikkerhetstiltak. Tilsyn er i hovedsak rettet mot virksomheter enkeltvis, og tar i liten grad for seg områdevis risikoforhold.

- Kommunen bør vurdere bruk av bestemmelser i nye reguleringsplaner som sikrer at helhetlige risikobetraktninger blir foretatt forut for etablering av nye tiltak innenfor planområdet. Slike bestemmelser kan eksempelvis pålegge virksomheter i angitte områder å medvirke i utarbeidelse av samordnede risiko- og sårbarhetsanalyser og beredskapsplaner som tar hensyn til endringer av risiko i det aktuelle området.
- Kommunen bør i høringssaker fra sentrale fagmyndigheter påpeke spesielle utfordringer i de aktuelle områdene. Dette gjelder særlig forhold som kan ha konsekvenser for tredjeperson og spesielle risikoforhold som følge av den samlede aktiviteten i området. Kommunen bør i plan- og beslutningsprosesser etablere rutiner som sikrer nødvendig involvering av berørte kommunale etater og politiske beslutningsorganer.
- Kommunen bør i forbindelse med helhetlig risiko- og sårbarhetsanalyse vurdere hvorvidt ytterligere analyser er nødvendig, og gi en begrunnelse for vurderingen. Områder med forhøyet risiko bør som en regel være gjenstand for ytterligere analyser. Kommunen bør utnytte det mandatet lovgivningen gir til å involvere virksomheter i både analyseprosesser og i vurdering og oppfølging av risikoreducerende tiltak.
- Kommunen bør følge opp arbeidet med overvåkning og regulering av aktiviteten i havnebassenget. Kommunen må i denne sammenhengen sørge for at lokal havnemyndighet ved Stavangerregionen havn IKS utarbeider og følger opp forskrifter og instruksjoner for sikkerhet i havnebassenget, som også er avstemt mot statlige reguleringer.

- Kommunen anbefales generelt å innta en mer proaktiv holdning til informasjon og dialog med berørte grupper når det gjelder aktiviteten i Risavika, særlig når det gjelder vesentlige endringer av betydning for risiko og den berørte befolkningens oppfatninger om risiko.
- Brann- og redningstjenesten anbefales å styrke det forebyggende arbeidet i Risavika. Det bør vurderes om det skal lages en egen tilsynsstrategi for områder med fokus på risikoanalyser og områdespesifikke forhold. Tilsynet med virksomheter som håndterer farlig stoff bør styrkes slik at virksomhetenes plikter i henhold til denne forskriften får økt oppmerksomhet.
- Brann- og redningstjenesten bør gå i dialog med virksomhetene om behovet for særskilte brannverntiltak. Det bør videre tas initiativ til å vurdere Risavika som ett beredskapsområde, hvor kommunen, nødetater, Næringslivets sikkerhetsorganisasjon (NSO) og industri/næringsliv, i samråd med DSB, gjennomgår den samlede beredskapen. I denne vurderingen inngår både privat og offentlig beredskap, herunder konkrete ressurser som mannskaper, kompetanse og utstyr.
- Brann- og redningstjenesten bør ta initiativ til at nødetatene samordner tiltak for bedre beredskap i Risavika. Dette kan inkludere utarbeidelse av et felles beredskapskart. Virksomhetene i Risavika bør få en innføring i hvordan nødetatene kommuniserer i krise, og nødetatene må avklare sine forventinger til virksomhetene.
- Det bør utarbeides en evakueringsstrategi for Risavika i et samarbeid mellom kommunen, nødetater, Stavangerregionen Havn IKS og virksomhetene. Det anbefales videre at man vurderer muligheten for å ta i bruk varsling om ulykkeshendelser via mobiltelefon til de som befinner seg innenfor berørt område, som tillegg til dagens metoder for varsling.

Statlige myndigheter – funn, vurderinger og anbefalinger

Statlig regelverk og myndighetsansvar ivaretas regionalt av Fylkesmannen når det gjelder plan- og bygningslovgivningen og sivilbeskyttelseslovgivningen. Nasjonalt er myndighetsoppgavene for de viktigste forvaltningsområdene som prosjektet har vurdert lagt til Miljødirektoratet, DSB, NSO og Kystverket.

Når det gjelder regulering og myndighetsutøvelse viser gjennomgangen et komplekst bilde. En rekke regelverk kommer til anvendelse og ulike tilsynsmyndigheter følger opp egne ansvarsområder overfor aktuelle virksomheter. Myndighetsområdene er i hovedsak avgrenset gjennom de ulike regelverkene som forvaltes på kommunalt og statlig nivå. Ingen sitter med noe klart definert helhetsansvar, og det er ulik grad av samarbeid mellom de ulike myndighetene.

Internkontrollforskriften er et sentralt virkemiddel for å sikre nødvendig samordning av risikovurderinger og oppfølgende tiltak for alle typer virksomheter. Det er så langt ikke ført tilsyn etter de bestemmelsene i forskriften som krever samordning av internkontrollen for felles aktiviteter og områder.

Krav om samordning av beredskap er forankret i både brann- og eksplosjonsvernlovgivningen og sivilbeskyttelseslovgivningen, og gir mulighet for å pålegge særskilte tiltak på gitte vilkår. Disse bestemmelsene er i liten grad lagt til grunn i myndighetenes oppfølging av virksomhetene i området. Det er samtidig utfordringer knyttet til hvordan og når disse bestemmelsene kan komme til anvendelse.

- Statlige myndigheter bør utvikle tidligere rutiner og retningslinjer for samhandling i behandlingen av saker som gjelder farlige stoffer og farlig avfall. Slike rutiner og retningslinjer må sikre at sentrale trinn i beslutningsprosessene identifiseres slik at de ulike myndighetenes oppgaver og roller framgår.
- Tilsynsmyndighetene etter internkontrollforskriften (HMS) bør i større grad følge opp bestemmelsene som krever samordning mellom virksomheter der dette er nødvendig, og det bør vurderes om det er behov for nærmere avklaring av samordningskravene med sikte på framtidig anvendelse.
- DSB bør vurdere om kravene i forskrift om kommunal beredskapsplikt bør tydeliggjøres slik at kommunen får mulighet til å pålegge relevante aktører å medvirke i arbeidet med vurdering av risiko, og i oppfølging og gjennomføring av avdekkede tiltaksbehov. Det bør også vurderes å utarbeide mer utfyllende krav til detaljanalyser og til risikokommunikasjon.
- NSO bør styrke tilsynet med industriområder og i større grad involvere brannvesenet i sine tilsyn og i sine vurderinger av pålegg om industrivernplikt. Det bør i større grad vurderes om den samlede aktiviteten i industriområdet kan gi grunnlag for å pålegge virksomheter å etablere industrivern ut fra kriteriene risiko og beliggenhet.
- DSB bør vurdere om brann- og eksplosjonsvernlovens bestemmelser om ytterligere sikringstiltak og beredskap kan anvendes i områder med forhøyet risiko slik at virksomheter som anses å utgjøre en ekstraordinær risiko i slike områder kan pålegges å styrke sin egen og/eller brann- og redningstjenestens beredskap.
- Tilsynsmyndighetene bør i større grad føre tilsyn sammen og bør sikre at både sentrale og lokale myndigheter deltar etter behov. Sentral tilsynsmyndighet bør involvere brannvesenet i sine tilsyn, blant annet slik at de alltid deltar på storulykketilsynene.
- Myndighetene bør utvikle klarere retningslinjer og forventninger til hvordan ulike typer risikovurderinger skal gjennomføres, blant annet slik at hensynet til omgivelser og hensynet til faglig kvalitet i større grad ivaretas i analysene.
- DSB bør vurdere behovet for kompetansehevende tiltak rettet mot brann- og redningstjenesten for å bedre kunnskapen om risikoanalyser og gi grunnlag for kvalifiserte vurderinger av omfang og innhold i slike analyser. DSB må videre vurdere hvilke tiltak som kan gjennomføres for å formidle relevante funn og resultater fra gjennomgangen av Risavika til brann- og redningstjenesten i andre kommuner.
- DSB bør vurdere om samtykkebehandlingen i større grad skal inkludere en vurdering av risiko knyttet til transport av farlig gods til og fra anlegget/virksomheten.

- DSB bør gjennom tilsyn og annen kontakt med storulykkevirksomhetene prioritere oppfølging av at informasjonsplikten overfor befolkningen etterlevs, samt at virksomhetene informerer kommunen og brannvesenet om sin risiko på en hensiktsmessig måte. Nasjonale havnemyndigheter bør i større grad klargjøre og formidle havne- og farvannslovens bestemmelser om sikkerhet og bidra til at lokale havnemyndigheter tar et ansvar for sikkerhet i havne- og farvannsområder. Det bør vurderes å gi lokale havnemyndighet en utvidet og mer fremtredende rolle og myndighet når det gjelder den totale styringen av risiko i havneområder gjennom regelverket for havner.
- For å sikre oversikt over risikofylt aktivitet i et område bør det vurderes om flere typer virksomheter som håndterer farlig stoff, farlig gods eller farlig avfall, eller er underlagt krav om industrivern, skal få plikt til å melde dette inn i et sentralt register. Det bør tas initiativ for å sikre bedre oppfølging av innmeldingsplikten for virksomheter som håndterer farlig stoff. DSB bør gjennomgå innrapportering av uhell som blir gjort av virksomhetene, slik at uhellsstatistikken gir et bedre data- og kunnskapsgrunnlag.

Foto: Sola kommune og Birken & Co.

